

Lied voor de dienst: Lied 216: 1, 2, 3

1 Dit is een morgen als ooit de eerste,
zingende vogels geven hem door.
Dank voor het zingen, dank voor de morgen,
beide ontspringen nieuw aan het woord.

3 Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen,
licht dat ooit speelde waar Eden lag.
Dank elke morgen Gods nieuwe schepping,
dank opgetogen Gods nieuwe dag.

2 Dauw op de aarde, zonlicht van boven,
vochtige gaarde, geurig als toen.
Dank voor gewassen, grassen en bomen,
al wie hier wandelt, ziet: het is goed.

Welkom en mededelingen

Intochtslied: Psalm 108: 1 en 2

1 Mijn hart is, Heer, in U gerust.
Uw lof te zingen is mijn lust.
Maakt, harp en luit, de Here groot.
Mijn lied begroet het morgenrood.
Ik breng mijn lof, o HEER, U toe
onder de volken en ik doe
in ieder land mijn psalm weerklinken,
daar 'k hemelhoog Uw trouw zie blinken.

2 Ja, hoger dan het hemels blauw
is, HEER, Uw goedheid en Uw trouw.
Verhef U, dat Uw aangezicht
de hemel met zijn glans verlicht.
Op aarde blink' Uw heerlijkheid.
Gord Uw geliefden tot de strijd.
Ten zege zij Uw hand geheven,
hoor mij, o Heer, wil antwoord geven.

Gelegenheid voor stil gebed

Votum en groet

Korte inleiding op de dienst

Gebied van verootmoediging

Genadeverkondiging

Psalm 103: 7

Maar 's HEREN gunst zal over die Hem vrezen
in eeuwigheid altoos dezelfde wezen,
en Zijn gerechtigheid de eeuwen door.
Zijn heil omsluit de komende geslachten;
zo volgen zij die Zijn verbond betrachten,
van Zijn barmhartigheid het lichtend spoor.

Geloofsbelijdenis

Lied 823: 1, 4, 5

1 Gij hebt, o Vader van het leven,
de aarde aan de mens gegeven,
het land, de zee is zijn domein.
Gij hebt hem aan het woord doen komen
om tussen werkelijkheid en dromen
getuige van Uw Geest te zijn.

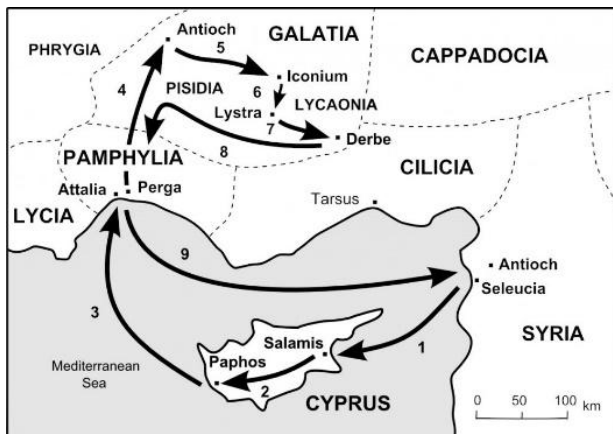
4 Door een geheimenis omsloten,
door alle dingen uitgestoten,
gaat hij op alle dingen in.
Alleen Uw woord geeft aan zijn falen,
zijn rustloos zoeken en verdwalen
een onuitsprekelijke zin.

5 O God, wij bouwen als ontheemden,
wij wonen en wij blijven vreemden,
bestemd voor hoger burgerrecht.
Wil ons, o Koning der getijden,
een woning in de stad bereiden,
waar Gij het fundament van legt.

Gebied om het licht van de Heilige Geest

Kindermoment, met kinderlied dat door leiding kinderkerk is uitgezocht

Inleiding op de Schriftlezing *afbeelding graag op de beamer*



Bron: <https://www.thebiblejourney.org/biblejourney1/9-pauls-journey-to-cyprus-pamphylia-galatia-/paul-starts-his-1st-missionary-journey/> (even doorscrollen)

Schriftlezing Handelingen 14: 1-28, NBV21 *door lector*

¹Ook in Ikonium bezochten ze de synagoge van de Joden, en ook daar kwam een groot aantal mensen, Joden zowel als Grieken, door hun verkondiging tot geloof. ²Maar er waren ook Joden die niets van hun boodschap wilden weten; zij deden hun best om bij de niet-Joden een vijandige stemming jegens de gelovigen te kweken. ³Paulus en Barnabas bleven geruime tijd in de stad en spraken vrijmoedig over Gods woord, vol vertrouwen in de Heer, die de verkondiging van zijn genade kracht bijzette door hen tekenen en wonderen te laten verrichten. ⁴Er ontstond echter verdeeldheid onder de inwoners van de stad, van wie sommigen partij kozen voor de Joden en anderen voor de apostelen. ⁵Toen Paulus en Barnabas merkten dat Joden en niet-Joden samen met hun leiders op het punt stonden om geweld te gebruiken en hen wilden stenigen, ⁶vluchtten ze naar Lykaonië, waar ze in de steden Lystra en Derbe en omstreken ⁷het evangelie verkondigden.

⁸In Lystra zat een man op straat die geen kracht in zijn voeten had; hij was al sinds zijn geboorte verlamd en had nooit kunnen lopen. ⁹Toen deze man naar een toespraak van Paulus luisterde, keek Paulus hem strak aan en zag dat hij geloofde dat hij genezen kon worden. ¹⁰Daarom riep hij hem toe: 'Kom overeind en ga op uw voeten staan!' De man sprong op en begon te lopen. ¹¹Toen de mensen zagen wat Paulus had gedaan, verhieven zij hun stem en ze zeiden in het Lykaonisch: 'De goden zijn in mensengedaante naar ons afgedaald!' ¹²Ze noemden Barnabas Zeus en Paulus Hermes, omdat hij de woordvoerder was. ¹³De priester van Zeus, wiens tempel vlak buiten de stad lag, bracht met bloemenkransen getooide stieren naar de stadspoort, die hij en het volk wilden offeren. ¹⁴Maar toen de apostelen Barnabas en Paulus merkten wat de bedoeling was, scheurden ze van ontzetting hun kleren, drongen zich door de menigte heen en riepen: ¹⁵'Wat doet u toch? Wij zijn mensen, net als u. Onze boodschap is nu juist dat u zich moet afkeren van de afgoden om u te bekeren tot de levende God, die de hemel en de aarde en de zee heeft geschapen en alles wat daar leeft. ¹⁶Hij heeft in het verleden alle volken hun eigen weg laten gaan, ¹⁷maar heeft toch blijk gegeven van zijn goedheid: vanuit de hemel heeft Hij u regen geschonken en vruchtbare seizoenen, Hij heeft u overvloedig te eten gegeven en u zodoende vreugde gebracht.' ¹⁸Door deze woorden slaagden ze er met moeite in de mensenmenigte ervan te weerhouden om aan hen een offer te brengen. ¹⁹Na verloop van tijd kwamen er echter Joden uit Antiochië en Ikonium die de mensen ompraatten. Ze stenigden Paulus en sleepten hem vervolgens de stad uit, in de veronderstelling dat hij dood was. ²⁰Maar toen de leerlingen om hem heen waren gaan staan, kwam hij overeind en ging de stad weer in. De volgende dag vertrok hij met Barnabas naar Derbe. ²¹In Derbe verkondigden Paulus en Barnabas het evangelie en ze maakten er veel leerlingen. Daarna keerden ze terug naar Lystra en vervolgens naar Ikonium en Antiochië. ²²Ze bemoedigden de leerlingen en spoorden hen aan te volharden in het geloof, maar wezen hun erop 'dat wij pas na veel beproevingen het koninkrijk van God binnen kunnen gaan'. ²³In elke gemeente stelden ze oudsten aan, en na gevestigd en gebeden te hebben bevalen ze hen aan bij de Heer, in wie ze nu geloofden. ²⁴Na hun reis door Pisidië kwamen ze in Pamfylië, ²⁵waar ze in Perge Gods boodschap verkondigden. Vervolgens reisden ze verder naar Attalia. ²⁶Van daar gingen ze per schip naar Antiochië, de stad waar ze aan Gods genade waren toevertrouwd toen hun de taak was opgelegd die ze nu hadden volbracht. ²⁷Daar aangekomen riepen ze de gemeente bijeen en brachten verslag uit van alles wat God door hen tot stand had gebracht. Ze vertelden hoe Hij voor alle volken de deur naar het geloof had geopend. ²⁸Ze bleven nog geruime tijd bij de leerlingen.

Verkondiging

Lied 968: 2, 4, 5

2 Door God bijeen vergaderd,
één volk dat Hem behoort,
als kindren van één Vader;
één doop, één Geest, één
woord
Zo offert allerwege
de kerk U lof en prijs.
Eén naam is aller zegen,
één brood is aller spijs.

4 In 't woeden aller tijden
is nooit het lied verstomd,
Gods hoede zal ons leiden,
de volle vrede komt!
Geloven wordt aanschouwen,
als uit de hemel daalt
de bruid, de hoge vrouwe,
de kerk die zegepraalt.

5 Met God zijn wij verbonden,
met Vader, Zoon en Geest,
met alwie overwonnen,
alwie zijn trouw geweest.
Bewijs ons Uw genade,
dan zingen wij bevrijd
de glorie van Uw daden,
in tijd en eeuwigheid.

Gebeden

Inzameling van de gaven

Slotlied: Lied 885: 1 en 2

Groot is Uw trouw, o Heer, mijn God en Vader
- er is geen schaduw van omkeer bij U.
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde
die Gij steeds waart, dat bewijst Gij ook nu.
Groot is Uw trouw, o Heer, groot is Uw trouw, o Heer,
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven.
Groot is Uw trouw, o Heer, aan mij betoond.

Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden
en Uw nabijheid, die sterkt en die leidt
Kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst
Gij geeft het leven tot in eeuwigheid.
Groot is Uw trouw, o Heer, groot is Uw trouw, o Heer
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven
Groot is Uw trouw, o Heer, aan mij betoond.

Zegen met als gezongen Amen: Lied 415: 3